

BYLICZANY (1) ai

I sg m bylicz(a)nym.

Sł stp, Cn brak; Linde XVI w. s.v. *bieliczany*.

Przymiotnik od „bylica”:

Wyrażenie: »sok byliczany«: Ktemu też proch Korzenia Diptanowego z mirrą s fokiem byliczanym zmiełzawfzy ty rzeczy fpołem, a vczynifz czopek z bawełny ktory na mocziwfzy w tich rzeczach włoż do macicze na nocz *FalZioł* I 41c.

Cf **BYLICOWY**, **BYLICZY**

BZ